

Bej og fordele efter Bælgerne, føre til, at København vilde faa 5 Repræfentanter flere, end den nu har, alftaa i det hele 14, og Frederiksberg vilde faa 2, Aarhus 2 og Odense 1. Der vil alftaa i Virkeligheden blive en Forøgelfe af 10, men der vil da være 2 andre Overøvrighedskræfe, fom ville tabe en Repræfentant, nemlig Frederiksberg og Præftø Amtet (Modfigelfe af Gad). Jo, jeg har gjort Regningen, det vil blive de 2 Amtet, fom ville mifte hver en Repræfentant, og det er jo en Selvfølge, at efterhaanden fom Befolkningen ftiger i de tætte Centrer, i de ftore Købftæder, maa der beftandig der fte en Forøgelfe af deres Repræfentanter, medens der derimod vil fte en Formindftelfe i de fvagere befolkede Egne. De Amtet, fom efter de allerede nævnte forft ville komme i Betragtning, hvis Folketallet ftiger paa fomme Maade fom nu, ere Ringkøbing og Ribe Amtet; de ville efterhaanden mifte 1 af de Repræfentanter, de nu have, (Ringkøbing Amt har jo 5 og Ribe 4 Repræfentanter) til Fordel for København, Aarhus og Frederiksberg. Hvorledes kan man tro, at Befolkningen omkring i Landet vil finde fig i en faadan Ordning? Man maa huffte paa, at det ikke blot er Repræfentanterne i denne Sal, men ogfaa Bælgerne rundt omkring i Landet, fom ville blive fpurgte om en Grundlovsforandring, og de ville næppe fige ja til noget faadant. Men dernæft er jo det Forflag til en Grundlovsforandring, fom det ærede Medlem har ført Ordet for, en fuldfændig Kuldfafte af det Sfftem, fom Landets Repræfentation er bygget paa, navnlig den i Folketinget. Det ffal ikke længere være Enfeltmands kræfe, hvor Folketingsmanden kan vælges ved Raaring af famtlige Bælger paa et Sted, efter at de forftellige Kandidater have kunnet udtale fig over for Bælgerne. Det en fuldfændig Opgivelse af alt dette for at faa en Ordning med nogle ftore kræfe og Afftemninger omkring i Kommunerne uden nogen mundtlig Forhandling. Det er ikke en Gang anført i Betænkningen, og jeg tror heller ikke af den ærede Ordfører, at der ffulde være hemmelig Afftemning, hvilket dog er noget, fom før er blevet nævnt fom et Fremftridt, der kunde vindes ved at lægge Bælgene omkring i Kommunerne. Dog, Hovedfagen er, at det er en fuldfændig Kuldfafte af hele det nuværende Sfftem. Det var den grundlovgivende Rigsforfamlingens Mening, at netop Folketingets Repræfentanter ffulde ftaa i et meget nært og nøje Forhold til deres Bælger. Derfor ffulle de vælges i mindre kræfe og kun for 3 Aar ad Gangen, og dette har da ogfaa ført til, at

ffaa ffart Folketingsffamlingen er til Ende, møde Folketingsmændene i deres Krefe for at gøre Kede for deres Afftemninger og hele Stilling paa Rigsdags og derved give Leffighed baade for Venner og Modftandere til at udtale fig om den Færd, de have øvet her. Det er noget, fom er af overordentlig ftor Betydning lige over for baade Rigsdagsmændenes og Bælgernes Stilling. Vi vilde ganneft vift ikke være komne faa vidt med Hensyn til Bælgernes politiffe Udvikling, hvis vi havde haft ftore kræfe, hvor der var løfere Forbindelfe mellem Repræfentanterne og Bælgerne. Vi behøve blot at fe hen til, hvorledes det gaar i Landstingskræfene. Hvor ofte føge der Landstingsmændene at klare deres Stilling lige over for deres Bælger? Det er faa at fige uhørt, at de holde Møde med deres Bælger og gøre Kede for deres Færd. I Folketinget er det derimod fom faat en almindelig og nødvendig Følge af hele Valgordningen. Derved fremfalder der en Anffvarsføleffe ikke blot hos Folketingsmanden, men ogfaa hos hans Bælger, fom have en føleffe af, at de maa holde Øje med deres Rigsdagsmand, da ogfaa de have et Anffvar for, hvad han gør. Det har en overordentlig opdragende Betydning, og det ffal man ikke gaa hen og kuldfafte ved en ny Grundlovsforandring, der fører Folketinget ind i en Stilling, fom maaffe paffer for Landftinget, men fom er i afgjort Strid med Tanferne fra 1849. Jeg er derfor overbevift om, at faadanne Forflag, fom her ere fremkomne, ville de almindelige Bælger ikke gaa ind paa, og dertil kommer da ogfaa, at faadanne Forflag ikke ville kunne komme alene. De ville nødvendig føre til, at man fra den anden Side vil gøre Krav paa, at der ffamtidig fter Forandringer i Landftingets Valalov. Man vil ikke kunne gaa ind paa Forholdftalsvalg alene ved Bælgene til Folketinget, naar man ikke har Forholdftalsvalg med Hensyn til Valgmandsvalgene i Landftinget; man vil ikke have, at Bælgernes Mindretal ffal være faa ffærkt repræfenterede, fom de ere i Landftinget, og faa tillige i Folketinget være fuldt ud repræfenterede, fom Meningen er med Forflaget. Man vil end videre forlange, at naar Folketingsmedlemmernes Antal ffafflaas til 110, faa ffal Landftingets Medlemftal ogfaa ændres i Forhold dertil, om trent fom man i 1849 tænkte fig det, alftaa til Halvdelen af Folketingets. Det vil naturligvis nærmefi gaa ud over de Kongevalgte, fom man fig indfat i 1866. Et faadant Krav maa man være fattet paa vil komme frem, ffamtidig med Forandringen i Folketingets Valglø, og det vil naturligvis